ภัยคุกคามที่มาจากภาพฝังใจของชาวต่างชาติที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พ.ศ. 2560 - 2561

The Foreigners' Stereotype Threat towards the Siam University Students B.E. 2560 – 2561

ศิริชัย ศิริกายะ* เจตน์จันทร์ เกิดสุข** และ สมเกียรติ ศรีเพ็ชร**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประเด็นด้านภาพฝังใจของชาวต่างชาติที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 1,154 คน ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศ ประสบการณ์ในการพบปะ และความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภัยคุกคามที่มาจากภาพฝังใจต่อชาวต่างชาติ

คำสำคัญ: ภัยคุกคาม / ภาพฝังใจ / ชาวต่างชาติ

Abstract

This article aims to study foreigners stereotype with Siam University students. 1,154 samples were collected by purposive sampling. The results found that sex, experience and feeling toward foreigners have relationship with student stereotype.

Keywords: Threat / Stereotype / Foreigner

ปัญหานำการวิจัย

1. เพศมีผลต่อภาพฝังใจต่อชาวต่างชาติหรือไม่
2. ประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มีหรือไม่
3. ความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มีหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติ
2. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติและภาพฝังใจที่มี
3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติกับภาพฝังใจที่มี

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เท่านั้น

ข้อสมมติฐาน

1. เพศมีผลต่อภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติ
2. ประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มี
3. ความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มี

นิยามศัพท์

เพศ หมายถึง ลักษณะทางประชากรซึ่งแบ่งออกเป็นเพศชายและหญิง

ประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติ หมายถึง การรับรู้และความรู้สึกของบุคคลที่มีโอกาสในการพบเจอ สื่อสาร หรือมีปฏิสัมพันธ์ใด ๆ กับบุคคลที่ไม่ได้เป็นคนไทย

*รองศาสตราจารย์ ดร. คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
**อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ความรู้สึกชื่นชมต่อชาวต่างชาติ หมายถึง ความรู้เชิงบวกในลักษณะของการปลื้มปีติต่อบุคคลที่ไม่ได้เป็นคนไทย

ภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติ หมายถึง ภาพเชิงบวกและหรือเชิงลบที่เกิดขึ้นและอยู่ในความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคลที่ไม่ได้เป็นคนไทย

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดเกี่ยวภาพภาพฝังใจ (Stereotype) เป็นหลักเพื่อเชื่อมโยงไปไปสู่การศึกษาข้อมูลและการอภิปรายผลของการศึกษา โดยใช้แนวคิดดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับภาพฝังใจ

Walter Lippmann (1922) ให้ความหมายว่า Stereotype ว่า “ภาพที่อยู่ในหัวของเรา” ซึ่งการที่เรามีความคิด ความเชื่อร่วมกันเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งของกลุ่มคน และนำความเชื่อมาใช้ตัดสินคุณสมบัติของสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้น ๆ

ทั้งนี้ Lippmann ยังระบุอีกว่า โลกที่เราอยู่นั้นมีความเป็นจริงที่ซับซ้อนและรายละเอียดมากเกินกว่า จะรู้จักและทำความเข้าใจ ภาพฝังใจจะเป็นวิธีลัดในการทำความเข้าใจโลกรอบตัวเราได้อย่างง่ายขึ้น นอกจากนั้น Lippmann ยังชี้ให้เห็นว่า ภาพตายตัวมีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) และอารมณ์ความรู้สึก (Affective) ภาพตายตัวเปรียบเสมือนภาพตัวแทน (Representation) ของการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มคน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของปัจเจกบุคคลที่จะมีต่อสมาชิกของกลุ่มที่มีภาพฝังใจ

ในขณะที่ Hewstone และ Brown (1986) ได้แยกเรื่องของภาพฝังใจออกเป็น 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่

1. เราแบ่งประเภทแบบง่าย ๆ ด้วยแยกจากลักษณะของตัวบุคคล เช่น เพศ ชาติพันธ์วรรณา

2. เราอธิบายตัวตนของคนนั้นจากเชื้อชาติ และคน ๆ นั้นเป็นไปตามภาพฝังใจของเรา

3. ลักษณะของบุคคลสามารถบ่งบอกได้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในกลุ่มประเภทไหน

แนวคิดเรื่องภาพฝังใจที่มีผลต่อการสื่อสาร

Hewstone & Giles, 1986 ได้แยกกระบวนการของภาพฝังใจ (Stereotyping Process) ไว้ 4 ประการดังนี้

1. ภาพฝังใจทำก่อเกิดความเอนเอียงทางการสื่อสารดังนั้นเราจึงทำการสื่อสารโดยทันทีจากจิตใต้สำนึก

2. ภาพฝังใจมีผลต่อการความคิด จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เรามักชอบเรื่องที่อยู่ภายในกลุ่มของเรา แต่ไม่ชอบเรื่องราวที่นอกกลุ่ม ฉะนั้นภาพฝังใจจึงมีผลต่อการตีความตัวสารต่าง ๆ (Messages) ที่เข้ามาหาเราด้วย

3. กระบวนการของภาพฝังใจจะทำงานทันทีเมื่อเราสื่อสารกับคนอื่น (คนแปลกหน้า) และคิดเสมอว่าบุคคลนั้นจะกระทำอย่างที่เราคาดหวังไว้ ด้วยเหตุนี้ทำให้เราพยายามที่จะยืนยันความคิดของเราเมื่อสื่อสารกับคนแปลกหน้า และพยายามควบคุมการสื่อสารของตนเองเพื่อแสดงให้เห็นว่าเราไม่มีอคติ

4. ภาพฝังใจผูกติดกับส่วนอื่น ๆ ของการสื่อสารและทำให้เกิดการยืนยันในภาพฝังใจ หากจะกล่าวอีกนัยหนึ่งภาพฝังใจได้สร้างวิธีการตอบสนองของตนเอง เรามีความคิดที่จะเห็นพฤติกรรมที่จะช่วยยืนยันความคาดหวังของเราแม้มันไม่มีอยู่ก็ตาม เช่น หากเราคิดว่าคน ๆ นั้นไม่มีอำนาจเราจะสื่อสารกับเขาหรือเธอโดยใช้พื้นฐานความคิดนั้น แม้ที่จริงแล้วคน ๆ นั้นจะมีอำนาจก็ตาม

แนวคิดของภัยคุกคามจากภาพฝังใจ

ภัยคุกคามจากภาพฝังใจ ถูกใช้ครั้งแรกโดย Steele & Aronson (1995) ที่ได้ทำการทดลองในบริบทที่สีผิวเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจ พบว่านักศึกษาผิวสีที่ทำข้อสอบได้ต่ำกว่ามาตรฐานเมื่อเทียบกับนักศึกษาผิวขาว แต่ในทางกลับกัน เมื่อบริบทเปลี่ยนแปลงไปสีผิวไม่มีความสำคัญกลับกลายเป็นว่านักศึกษาผิวสีสามารถทำข้อสอบได้ดีกว่าหรือเทียบเท่ากับนักศึกษาผิวขาว การทดลองทำให้ได้ข้อสรุปว่าภาพฝังใจสามารถเป็นภัยคุกคามได้ ดั่งที่ภาพฝังใจของคนผิวสีเป็นภัยคุกคามที่กระทบต่อการศึกษา

จากแนวคิดทั้งหมดที่ได้อ้างอิงไว้ข้างต้นจะนำมาใช้ในการศึกษาเพื่อนำผลมาเทียบเคียงกับข้อสมมติฐานของการศึกษาที่ระบุไว้และนำไปสู่การอภิปรายผลต่อไปในส่วนของเพศ ประสบการณ์ และความรู้สึกชื่นชมชาวต่างชาติที่มีผลต่อภาพฝังใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ระเบียบวิธีวิจัย

ใช้การวิจัยเชิงปริมาณโดยการเก็บข้อมูลแบบแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 1,154 คน คือ ประมาณร้อยละ 10 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามทั้งหมด โดยให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชา 140-112 หลักทฤษฎีนิเทศศาสตร์และ วิชา 140-224 วิจัยเบื้องต้นเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 บริเวณมหาวิทยาลัยสยาม ทั้งนี้แบบสอบถามได้ถูกทดสอบก่อนการใช้จริง (Pre-test) และมีการแก้ไขจนใช้ได้เป็นที่เรียบร้อย ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามใช้ความเที่ยงตรงแบบต่อหน้า (Face Validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในเรื่องภาพฝังใจที่ตรงกับวรรณกรรมที่ทบทวนไว้แล้ว กลุ่มผู้วิจัยเชื่อว่าคำตอบจากแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือเพราะนักศึกษาตอบคำถามด้วยความเต็มใจ

ผลการวิจัย

จากผู้ตอบแบบสอบถามหัวข้อ “ภัยคุกคามที่มาจากภาพฝังใจของชาวต่างชาติของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม 2560-2561” จำนวนทั้งหมด 1,154 คำตอบ สามารถสรุปผลค่าความถี่ (Frequencies) ออกมาได้ตาม

ชนชาติ	น่ากลัวอย่างมาก (%)	น่ากลัว (%)	บางครั้งน่ากลัว (%)	น่ากลัวน้อยมาก (%)	ไม่น่ากลัวเลย (%)
พม่า	22.9	30.2	27.5	11.4	8
เขมร	21.8	30.5	22.7	12.4	7.6
ลาว	11.2	20.8	32.1	21.6	14.4
ญวน (เวียดนาม)	10.1	18.2	31.4	25	15.3
จีน	11	18.3	33.3	21.6	15.9
แขก	17.1	28.2	25.2	18.5	10.9
ฝรั่ง	4.9	10.6	26.7	28.3	29.5
ญี่ปุ่น	4.3	7.7	19.2	31.7	37.1
เกาหลี	4.7	8.5	18.7	29.5	38.6
มาเลย์	6.3	14	30.8	29.3	19.6
สิงค์โปร์	5.6	12.4	28.8	28.2	25
อินโดนิเซีย	7.8	17.3	32.9	25.6	16.3
บรูไน	8.5	19.3	32.8	21.7	17.8
แอฟริกัน (ผิวสี)	19.7	25	26.3	15.8	13.3
อื่น ๆ โปรดระบุ	2.4	2.1	4.3	3	3.5

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสยามกลัวคนชนชาติพม่าเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 80.6 จากการตอบแบบสอบถามตั้งแต่บางครั้งน่ากลัวขึ้นไป รองลงมาเป็นคนชนชาติเขมร คิดเป็นร้อยละ 80 และอันดับ 3 คือคนชนชาติแอฟริกันหรือคนผิวสี ส่วนชนชาติที่นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามกลัวน้อยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชนชาติญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 31.2 ลองลงมาคือชนชาติเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 31.9 และอันดับ 3 คือชนชาติฝรั่ง คิดเป็นร้อยละ 42.2

จากปัญหานำวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า เพศมีผลต่อภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติหรือไม่

การคำนวณทำได้โดยการเปรียบเทียบระดับนัยสำคัญ (Significant) ที่คำนวณออกมาจากโปรแกรมกับระดับนัยสำคัญที่ .05 ที่กำหนดอยู่แล้วในตาราง chi-square

ho= ตัวแปรความแตกต่างระหว่างเพศเป็นอิสระต่อ (Independent) ตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

h1 = ตัวแปรความแตกต่างระหว่างเพศ มีความเกี่ยวข้อง (Related to) กับตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

กรณีที่หนึ่ง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้

มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกยอมรับ

กรณีที่สอง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกปฏิเสธ โดยค่านัยสำคัญทั้งหมดได้ปรากฏไว้ในตารางที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรความรู้สึกกลัวต่อคนชาติต่าง ๆ ต่อตัวแปรเพศ

พม่า	เขมร	ลาว	(ญวน)เวียดนาม	จีน
.000*	.000*	.191	.303	.028*
แขก	ฝรั่ง	ญี่ปุ่น	เกาหลี	มาเลย์
.113	.286	.013*	.010*	.033*
สิงคโปร์	อินโดนีเซีย	บรูไน	แอฟริกา	ชาติอื่นๆ
.195	.716	.136	.040*	.045*

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากผลของการวัดค่าสถิติ Chi-Square สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อความกลัวกับชนชาติดังนี้ พม่า เขมร จีน ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลย์ และ แอฟริกัน ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความกลัวกับชนชาติดังต่อไปนี้ ได้แก่ ลาว ญวน (เวียดนาม) แขก ฝรั่ง สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไน และชนชาติอื่น ๆ จากปัญหานำวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า ประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติหรือไม่

การคำนวณทำได้โดยการเปรียบเทียบระดับนัยสำคัญ (Significant) ที่คำนวณออกมาจากโปรแกรมกับระดับนัยสำคัญที่.05 ที่กำหนดอยู่แล้วในตาราง chi-square

ho= ตัวแปรความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติเป็นอิสระต่อ (Independent) ตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

h1 = ตัวแปรความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีความเกี่ยวข้อง (Related to) กับตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

กรณีที่หนึ่ง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกยอมรับ

กรณีที่สอง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกปฏิเสธ โดยค่านัยสำคัญทั้งหมดได้ปรากฏไว้ในตารางที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรความรู้สึกกลัวต่อคนชาติต่างๆ ต่อตัวแปรประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติ

พม่า	เขมร	ลาว	(ญวน)เวียดนาม	จีน
.000*	.278	.000*	.000*	.100
แขก	ฝรั่ง	ญี่ปุ่น	เกาหลี	มาเลย์
.452	.587	.012*	.000*	.000*
สิงคโปร์	อินโดนีเซีย	บรูไน	แอฟริกา	ชาติอื่นๆ
.040*	.159	.299	.063	.156

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากผลของการวัดค่าสถิติ Chi-Square สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีผลต่อความกลัวกับขนชาติดังต่อไปนี้ ได้แก่ พม่า ลาว ญวน (เวียดนาม) ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลย์ และสิงคโปร์ ส่วนความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติไม่มีผลต่อความกลัวกับชนชาติดังต่อไปนี้ ได้แก่ เขมร จีน แขก ฝรั่ง อินโดนีเซีย บรูไน แอฟริกัน และชนชาติอื่น ๆ

จากปัญหานำวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า ความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจที่มีต่อชาวต่างชาติหรือไม่

การคำนวณทำได้โดยการเปรียบเทียบระดับนัยสำคัญ (Significant) ที่คำนวณออกมาจากโปรแกรมกับระดับนัยสำคัญที่.05 ที่กำหนดอยู่แล้วในตาราง chi-square

ho= ตัวแปรความแตกต่างระหว่างความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติเป็นอิสระต่อ (Independent) ตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

h1 = ตัวแปรความแตกต่างระหว่างความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีความเกี่ยวข้อง (Related to) กับตัวแปรความรู้สึกกลัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อคนในแต่ละประเทศ

กรณีที่หนึ่ง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกยอมรับ

กรณีที่สอง ถ้าค่าระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสมมุติฐาน h0 จะถูกปฏิเสธ โดยค่านัยสำคัญทั้งหมดได้ปรากฏไว้ในตารางที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรความรู้สึกกลัวต่อคนชาติต่างๆ ต่อตัวแปรความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติ

พม่า	เขมร	ลาว	(ญวน)เวียดนาม	จีน
.000*	.000*	.000*	.000*	.000*
แขก	ฝรั่ง	ญี่ปุ่น	เกาหลี	มาเลย์
.000*	.000*	.000*	.000*	.000*
สิงคโปร์	อินโดนีเซีย	บรูไน	แอฟริกา	ชาติอื่น ๆ
.000*	.000*	.000*	.000*	.021*

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากผลของการวัดค่าสถิติ Chi-Square สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อความกลัวกับชนชาติดังต่อไปนี้ ได้แก่ พม่า เขมร ลาว ญวน (เวียดนาม) จีน แขก ฝรั่ง ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลย์ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไน แอฟริกัน และขนชาติอื่นๆ ส่วนความแตกต่างระหว่างความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติไม่มีผลต่อความกลัวนั้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องภัยคุกคามที่มาจากภาพฝังใจของชาวต่างชาติที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พ.ศ. 2560-2561 ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับข้อสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยความแตกต่างระหว่างเพศสภาพนั้นมีผลต่อความกลัวชนชาติอื่น ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศหญิงมีความรู้สึกกลัวอย่างมากกับบุคคลที่มีสัญชาติพม่า เขมร (กัมพูชา) มากกว่าเพศชาย ทั้ง ๆ ที่บุคคลเหล่านี้เป็นคนจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดกับชาวไทยแต่กลับมีความรู้สึกหวาดกลัว นอกจากนี้นักศึกษาเพศหญิงยังมีความกลัวอย่างมากต่อคนสัญชาติแอฟริกาหรือคนผิวสี ซึ่งแสดงถึงอิทธิพลของภาพฝังใจจากคำว่ารูปชั่วตัวดำในบริบทของสังคมไทย ในทางกลับกัน นักศึกษาเพศหญิงมีความรู้สึกกลัวน้อยมากเพศชายต่อบุคคลที่มีสัญชาติญี่ปุ่น เกาหลี และชาวตะวันตก (ฝรั่ง) ตามลำดับ ซึ่งสังเกตได้ว่าเป็นบุคคลที่มีผิวพันธ์ขาวและถูกมองเป็นชนชาติที่เก่งกาจ น่าชื่นชม ดังที่เห็นได้จากความนิยมในศิลปินกลุ่มเกาหลีของหมู่วัยรุ่นและสื่อภาพยนตร์ที่มีนักแสดงเป็นชาวตะวันตก

ในประเด็นของประสบการณ์ในการพบปะชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจ ได้ผลสอดคล้องกับอสมมติฐาน

ในข้อที่สองที่กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ในการพบปะกับชาว พม่า ลาว ญวน (เวียดนาม) ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลย์ และสิงคโปร์ มีผลต่อภาพฝังใจ ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าการได้พบปะหรือไม่เคยได้พบเจอกับคนในชาติเหล่านี้เป็นผลต่อความกลัว อาจเป็นผลจากการรับข่าวสาร และการรับรู้ของนักศึกษานั้นมีผลต่อภาพฝังใจกับคนในชาติเหล่านี้

ในประเด็นของความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจ ได้ผลที่สอดคล้องกับข้อสมมติฐานในข้อที่สามที่กล่าวไว้ว่าความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจ ในประเด็นนี้เป็นที่น่าสนใจที่ว่า ความรู้สึกชื่นชอบต่อชาวต่างชาติมีผลต่อภาพฝังใจของคนในทุก ๆ ชาติ ทำให้สรุปได้ว่าความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบมีผลต่อความกลัวและไม่กลัวต่อชาวต่างชาติเมื่อพบเจอ และอาจมีผลถึงต่อการสื่อสารอย่างที่ Walter Lippmann (1936) และ Hewstone กับ Brown (1986) ได้กล่าวไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ให้สอบถามในเรื่องเดียวกันกับประชาชนทั่วไป เพื่อนำผลของการศึกษามาเปรียบเทียบกับผลของการศึกษาครั้งนี้

บรรณานุกรม

Inzlicht, M. & Schmader, T. (2012). *Sterotypeh reat.* New York: Oxford University Press.

Tolson, A. (1996). *Mediations Text and Discourse in Media Studies*. New York: St. Martin's Press Inc.

William B. Gudykunst & Young Yun Kim. (1992). *COMMUNICATING WITH STRANGERS An Approach Communication* (Second edition). New York: McGraw-Hill.